

Krzysztof Onzol

Żary, woj. zielonogórskie

Informator Archeologiczny : badania 11, 72

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nej fazy grupy górnośląsko-malopolskiej, posiadające konstrukcje kamienne, we wschodniej części cmentarzyska.

ŻARY
woj. zielonogórskie

Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Krzysztof Onzol. Finansowało Muzeum Ziemi Lubuskiej. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z IV-V okresu epoki brązu:

Cmentarzysko w Żarach położone jest na zachodnim zboczu niewielkiego wzniesienia. Stanowisko zostało częściowo zniszczone w trakcie prac ziemnych. Przebadano obszar 160 m². W trakcie prac wyeksplorowano 24 groby oraz cztery skupiska skorup i spalonych kęci przeniesionych współcześnie na wtórne złoże.

Inwentarz grobowy stanowiła prawie wyłącznie ceramika, przeważnie w ilości 3-4 naczyń w jednym grobie. Z zabytków metalowych wystąpiły jedynie: kółko brązowe i fragment nieokreślonego przedmiotu brązowego w dwupopielnicowym grobie nr 12, podobne kółko w grobie nr 18 i fragment szpilki brązowej w grobie nr 2. Kilka grobów miało obstawę kamienną, jeden pochówek umieszczony został w skrzyni kamiennej. Najolekawszy grób nr 13 posiadał rodzaj rozległego, niekompletnego płaszczu utworzonego ze stosunkowo dużych głazów. Niszał w centralnym punkcie, pod kamieniami znajdowała się duża, guzowa amfora przykryta misą oraz obok dwie równie duże misy. Ponadto w obrębie płaszczka, pod kamieniami stwierdzono 4 dalsze, niewielkie naczynka, pojedyncze skorupy i zaledwie kilka drobnych, przepalonych kości rozrzuconych po całym obiekcie. Na podstawie analizy form ceramiki cmentarzysko w Żarach można datować na IV-V okres epoki brązu.

Prace będą kontynuowane.